

MICHAEL LORENC

VISUTÉ
ZAHRADY DEŠTĚ

Michael Lorenc

VISUTÉ ZAHRADY DEŠTĚ

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© *Michael Lorenc, 2011*

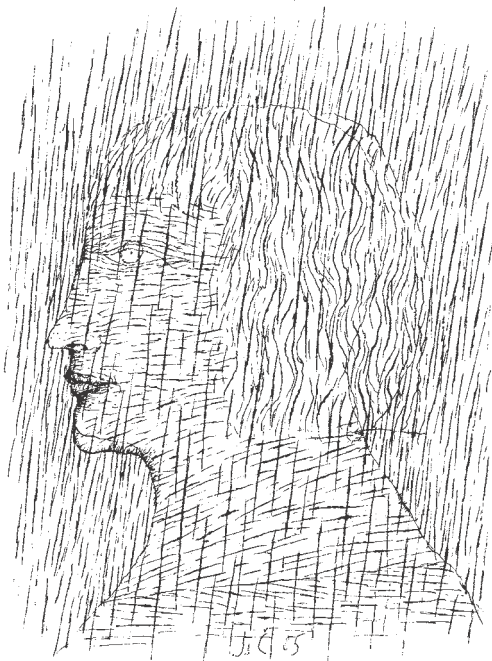
Illustrations © *Jindra Čapek, 2011*

© *Carpe diem, 2011*

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-51-2

I.

BEZ KŘÍDEL POTLESKU

V Á B E N Í

Vraťte se ke mně,
mí ptáci duhová,
které jsem v dětství vypustil...

Vraťte se z oblohy
nedohledné
pod krovy mého domu.

Vraťte se k písničkám
v korunách stromů.

PASTORÁLE

Matička ruce ukládá,
sestra v mých tepnách pluje,
bratr, jak pohlaví vojáka,
salutuje.

Až potkám milou, pozdravím.
Ona mi botky zuje
a moji duši děravou
zaštupuje.

BEZ KŘÍDEL POTLESKU

Usínám s hudbou bez lesku,
přikrytý vrbovým proutím.
Vítězné oblouky rozbřesku
do zlatých slatin se hroutí.

Usínám s hudbou bez lesku.
Ustláno na růžích z poutí.
Alejí klikatých záblesků
přichází má láska s pouty.

Zpívá mi píseň o stesku...
Než se nám vykouří z hlav,
usneme bez křídel potlesku
v ložnici z polehlých trav.

DRUHÝ SEMESTR

Jako bych byl na výletě
s černobílou kamerou,
jak by v mém snovém světě
vládlo Černé jezero,
marně hledám na katedře
profesorských sucharů
barvy jara
v referátech o jaru,
zatímco má fatální
láska, má Ruth,
trhá květy
v zahradě mého já...

– Není-li tvůj život poznáním,
bude jím tvá smrt. –

K D O

Každý den se probouzí mé tělo,
každou noc se vzbouzí moje duše.
Lásko, ve tmě tuším tvoje čelo.
Proč mé violoncello
zní hluše?

Každou noc ti září hvězdy v očích,
každý den se obracejí v prach.
S tebou do všech dějů vkročím!
Proč se stále loučím
jako v snách?

Každé ráno hledám cestu v polích,
každý večer trávou zarůstá.
Řekni, láska nepřebolí?
O hořkost mé soli
kdo by stál...?